

UNA SOCIETAT CIVIL AMB VOLUNTAT DE CANVI DE MODEL?

MARGALIDA
RAMIS

LA RADICALITAT DE POSAR LA VIDA AL CENTRE

Són molts els sectors i moviments socials que visualitzen una reestructuració social, política i econòmica sota el paradigma de la justícia eco-social com el camí a transitar per la reestructuració a la qual ens obliga la situació sanitària, social i econòmica derivada de la COVID19. Aquesta pandèmia no ha fet més que aguditzar i accelerar la crisi sistèmica, multidimensional i civilitzatòria a què la concepció neoclàssica de l'economia del capitalisme globalitzat ens ha abocat.

Som moltes les que consideram que les arrels de les desigualtats, la precarització i la pobresa, les injustícies globals i en el si de les nostres societats del nord global, el racisme i els desequilibris eco-sistèmics són fruits d'una concepció errònia de l'economia entesa com l'acumulació de riquesa que genera el creixement infinit dels indicadors econòmics en un planeta finit, augmentant marges de beneficis de manera continuada, amb processos cada cop més complexos de financerització, generant deute, mercantilitzant totes les esferes de les nostres vides, etc. Tot, a costa de la devastació dels recursos naturals que proveeixen les bases materials d'aquesta concepció equivocada del desenvolupament, i la invisibilització i la indiferència cap als treballs de cures que proveeixen la mà d'obra que el sistema necessita per seguir creixent. Tot plegat un sense sentit que es tradueix el desequilibris eco-sistèmics irreversibles i en els malestars concrets en les vides quotidianes de les grans majories socials arreu del món, i també òbviamment a casa nostra.

"AQUÍ A LES NOSTRES ILLES,
LA VULNERABILITAT ÉS
EVIDENT I ABSOLUTA EN
DEPENDRE GAIREBÉ EN
EXCLUSIVA DE LA INDÚSTRIA
TURÍSTICA "

"ABANS DE LA PANDÈMIA
MOLTS SECTORS ORGANITZATS
DE LA SOCIETAT CIVIL JA
ALERTÀVEM DELS PERILLS DEL
MONOCULTIU I LES LÒGIQUES
DE MERCAT GLOBAL"

La paralizació total de l'economia durant l'estat d'alarma global i el manteniment de la incertesa de la resolució definitiva de la pandèmia, ens ha abocat a una crisi econòmica que molts analistes han qualificat d'una crisi sense precedents, i les urgències es multipliquen per la incertesa que genera la desestabilització de tot el complex entramat de la cadena global de producció. Aquí a les nostres illes, la vulnerabilitat és evident i absoluta en dependre gairebé en exclusiva de la indústria turística que representa un dels sectors més afectats per aquest nou, incert i indefinit -de moment- panorama global.

Abans de la pandèmia molts sectors organitzats de la societat civil ja alertàvem dels perills del monocultiu i les lògiques de mercat global. Unes lògiques enfocades a la sobreespecialització econòmica dels diferents territoris del món global, consolidant, en el nostre cas, una societat de serveis totalment dependent dels béns i recursos materials que hem deixat de produir aquí, amb la consegüent pèrdua d'identitat, arrelament, sosteniment, sobirania i fins i tot, m'atreviria a dir, que dignitat. Amb la devastació local i global dels recursos naturals i la biodiversitat, generant greus desequilibris en les regles del joc de la reproducció de la vida i els seus cicles i ritmes naturals en la biosfera i greus desigualtats i injustícies socials. Al món global i al nostre petit territori insular.

Molts d'aquests sectors de la societat civil organitzada han anat impulsant, des dels marges del sis-

